

mer), søges den midlertidige ordning videreført på § 20.61.01 Uddannelsesexametre på finanslovsforlaget for 1999.

Det bemærkes, at den gældende 5 dages regel er fastsat af konkurrencemæssige hensyn til private kursusudbydere. Ved LANKU-kurserne og grundskolelærernes efteruddannelse har der været en lang tradition for at afholde kurser af kortere varighed end 5 dage. En videreførelse af denne adgang ændrer ikke ved de gældende konkurrenceforhold i forhold til private kursusudbydere.

Til nr. 2

De nye informationsteknologiske muligheder har i praksis skabt uklarhed om, hvad indholdet af undervisning, der er tilrettelagt som fjernundervisning, skal være. Ved fjernundervisning vil eksamen være en af de vigtigste garantier for kvaliteten af undervisningen og det hermed forbundne ressourceforbrug på institutionen. Ved de korte kurser kan der ikke afholdes eksamen, og denne mangel på kvalitetssikring ved korte kurser, der er tilrettelagt som fjernundervisning, er begrundelsen for forslaget om, at korte kurser efter stk. 1, nr. 4, ikke kan tilrettelægges som fjernundervisning, medmindre undervisningsministeren bestemmer andet. En videre udvikling af mulighederne for kvalitetssikring på dette område vil kunne føre til, at ministeren igen indfører adgangen til at tilrettelægge korte kurser som fjernundervisning.

Dispensationsadgangen tænkes anvendt ved fjernundervisningsforløb, hvor kvaliteten antages at være sikret, fx hvor Undervisningsministeriet har været med til at udvikle undervisningsplanen, ved udviklingsforsøg med deltagelse af Undervisningsministeriet, hvor der er tale om kurser med et fagligt og pædagogisk nyskabende indhold, herunder ved indsatsområder som fx IT-oprustning af grundskolelærere.

En fremtidig generel adgang til at tilrettelægge korte kurser som fjernundervisning vil i øvrigt være betinget af, at der udvikles kvalitetssikringsmekanismer fx i form af kvalitetsindikatorer for undervisningen, selvevalueringsværktøjer til den enkelte institution, samt at der etableres procedurer, gennem hvilke ministeriet kan anmode den enkelte institution om at dokumentere kvaliteten af et konkret forløb. Det kan være dokumentation af kursusplanlægningen, mål og indhold for kurset og ved evaluering af forløbet.

Til nr. 3

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af ressortomlægningen i forhold til Forskningsministeriet, jf. kongelig resolution af 23. marts 1998.

Til nr. 4

Bestemmelsen kan kun anvendes ved dispensationer i de tilfælde, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 1. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger. Med udtrykket »institutioner m.v.« sigtes til skoler, kommuner eller lignende, hvorfor bestemmelsen fx ikke finder anvendelse på kursusedtagere fra private virksomheder. Bestemmelsen betyder, at der ikke skal ske offentlig annoncering, jf. § 3, stk. 6, 1. pkt., da der er tale om kurser forbeholdt bestemte deltagere. Herudover indebærer bestemmelsen ingen ændring i forhold til den hidtidige praksis, hvorefter korte kurser efter § 2, stk. 1, nr. 4, må målrettes mod særlige målgrupper på arbejdsmarkedet, fx en branche eller en jobfunktion, men ikke en bestemt virksomhed eller arbejdsgiver.

Til nr. 5

Bestemmelsen flyttes til den ved lovforslagets § 1, nr. 7, foreslåede affattelse af § 6, stk. 3, 1. pkt., og formuleringen ændres, så det nu klart fremgår, at der er hjemmel til at opstille tilskudsbetainger.

Til nr. 6

Bestemmelsen svarer til § 6, stk. 2, i den nugældende affattelse af loven, bortset fra nogle redaktionelle ændringer. Dog er hjemlen for undervisningsministeren til at træffe beslutning om opgørelse af antallet af årselever eller årsstuderende flyttet til den foreslåede nye bestemmelse i § 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslåede stk. 3, 1. pkt., er en sammenskrivning af § 6, stk. 1, 2. pkt., og slutningen af § 6, stk. 2, 3. pkt., i den nugældende lov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 og nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse i 2. pkt. om adgang til fastsættelse af tilskudsrammer er ny. Ved åben uddannelse har der hidtil været frit udbud med tilskud, der er bestemt ud fra takster fastsat på finansloven og den faktisk opgjorte aktivitet målt i antal årselever. Bestemmelsen giver adgang til, at undervisningsministeren i særlige tilfælde kan bestemme, at der sættes en ramme for hvor stort et tilskud, der maksimalt kan ydes til konkrete uddannelsesaktiviteter ved de enkelte uddannelsesinstitutioner.

Bestemmelsen vil finde anvendelse på uddannelsesaktiviteter, hvortil er knyttet betydelig budgetusikkerhed, som fx budgettering af korte kursusforløb, samt ved aktiviteter med risiko for særlig vækst, herunder udbud af nye uddannelsesstilbud, eller i særlige tilfælde, hvor der ekstraordinært er behov for at nedbringe tilskudsforbruget, som det er tilfældet ved pc-